Нарешті! сам! Лише іноді з вулиці чути, як котяться запізнілі, потомлені фіакри. На кілька годин матимемо тишу, а то й відпочинок. Нарешті! тиранія людських облич зникла, і я страждатиму тепер лише через себе самого.

Нарешті! я зможу відпочити у ванні темряви! Спочатку ключ повернути двічі в замковій шпарині. Мені здається, це ще більше посилить мою самотність і наразі відділить мене від зовнішнього світу новоствореними барикадами.

Жахливе життя! Жахливе місто! Пригадаймо, як проминув цей день: бачився з багатьма літераторами, один з яких запитав мене, чи можна поїхаті до Росії суходолом (напевне, прийняв її за острів), щиро дискутував з редактором одного часопису, який на кожне заперечення відповідав: "Ми дотримуємося думки всіх порядних людей", з чого мало випливати, що всі інші журнали публікують мерзотники; привітався з двома десятками осіб, п'ятнадцять з яких мені були незнайомі, в тій же пропорції роздавав рукостискання, навіть не потурбувавшись перед цим придбати рукавички; аби згаяти час поки йшла злива, навідав одну маленьку танцівницю, яка попросила мене зробити шкіц костюма Венери; зайшов з візитом ввічливості до директора театру, який спровадив мене зі словами: "Напевне, буде краще, коли ви звернетеся до Z.; він найважчий, найдурноверхіший та найвідоміший з усіх моїх акторів; з ним ви, можливо, чогось досягнете. Побалакайте з ним, а там видно буде"; вихвалявся (з якого дива?) багатьма гидкими вчинками, яких ніколи не здійснював, і боягузливо заперечував інші лихі вчинки, які сам радо здійснив, учинки з чистого фанфаронства, через зневажання громадської думки; відмовив другу в дріб'язковій послузі й дав письмову рекомендацію відвертому негіднику; хух! це все, здається?

Невдоволений усіма й невдоволений собою, хотів би я спокутувати деякі з гріхів та в тиші й самотності ночі трохи відновити віру в себе! О, душі тих, кого я любив, душі тих, кого оспівав, вдихніть в мене сили,

підтримайте мене, віддаліть від мене лжу та згубні випари світу, і ти, Господи, мій Боже! зроби мені милість та дай створити кілька гарних віршів, які засвідчать мені самому, що я не останній з людей, що я не нижче всіх тих, кого я зневажаю!